

at det i Virkeligheden ikke vilde ramme det, det ærede Medlem tilsigtede, idet han aabenbart mente, at det var mere borgerligt. Men gaa vi hen og slaa efter i Meyers Ordbog, finde vi der, hvad jeg havde en Anelse om, at det danske Ord Kirke i sig selv indeholder Menighedsbegrebet lige saavel som Menighedsraad. Det er for øvrigt mærkeligt at kalde Kirke for et dansk Ord; det har faaet Hjemret i det danske Sprog, men det bliver aldrig Dansk. Det kommer af det græske Ord „kyriaké“, der kommer af „kyrios“, der betyder „Herren“. Naar altsaa det ærede Medlem vilde have Ordet Kirke brugt som Mod-sætning til Menighed, saa opnaas det jo lige saa lidt, som hvis man vilde bruge det latinske Ord for Kirke „dominica“, som kommer af „domus“, „Herrens Hus“. Jeg kunde ikke føle mig tilfreds dermed, skønt det naturligvis vilde være godt at faa et kort, klart Navn; men selv om det skulde blive en mere omfattende, kunde jeg ønske en anden Titel paa Loven. Det er jo kun det borgerlige Omraade indenfor Sogne-menighederne, den har at sysle med, f. Eks. Forhold, der vedrøre Fattigpleje m. m., Kirken og Kirkegaarden har den jo ogsaa med at gøre. Det maatte blive Udvalgets Opgave sammen med den højtærede Minister at finde et andet Navn, hvis der overhovedet maatte være Tilslutning til Tanken.

Dermed har jeg udtalt mig om disse Afsnit af Menighedsraadsloven, og jeg kommer saa til det sidste Afsnit om Præstevælg, som altsaa skal gælde, indtil vi faa en Lov om Præstevælg. I § 25, sidste Stykke, staar der, at „hvor en Sognekirke eller Sognedistrikts- eller Filialkirke helt eller væsentligt er opført ved Tilskud fra private, har den Privatmand, det Udvalg eller den Forening, paa hvis Foranstaltning Kirken er opført, Indstillingsret til Præsteembederne ved Kirken den første Gang, de skulle besættes.“ Jeg synes, der burde ikke staa Indstillingsret, men Kaldsret, og jeg ser ikke, der kunde være noget i Vejen derfor, det vilde være naturligt og rimeligt, thi det er jo dog kun den første Gang. Naar det i § 26 hedder: „Naar et Embede, ved hvis Besættelse Menighedsraadet har Ret til at medvirke, er blevet ledigt, anmoder Biskoppen Formanden for Menighedsraadet“ o. s. v.; synes jeg, det maa bestemmes, hvem Formanden er, thi hvis Præsten har været Formand, og han er kaldet til et andet Embede, er han ikke længere Formand. Tidligere praktiseredes det, efter hvad jeg ved, saaledes, at Næstformanden traadte til som Formand. Jeg nævner det kun, fordi

det forekommer mig, at der kunde blive nogen Misforstaaelse, saaledes som det staar. (*Kultusministeren*: Der staar et andet Sted, at Næstformanden træder i Formandens Sted). Maaske falder det naturligt af sig selv, men det kunde dog mulig give Anledning til Misforstaaelse. Med Hensyn til § 27 er jeg enig med den ærede sidste Taler, som udtalte, at man ikke burde nøjes med kun at faa, som der nævnes her, et Uddrag af Ansøgningerne, man burde have selve Ansøgningerne. Saaledes har det efter den tidligere Lov været praktiseret i forskellige Bispekredse. Paa sine Steder have Biskopperne sendt selve Ansøgningerne og forhandlet paa Grundlag af dem, andre Steder har man nøjedes med den knappe Form, Uddragene, som ingen Betydning have, og som man lige saa godt helt kunde undvære. Vi have netop i vor Egn i denne Tid Besættelse af Embede og have altsaa haft Anvendelse derfor, men Oplysningerne vare ingen Nytte til. Dernæst er jeg absolut imod den Ordning, der forudsættes i denne Paragraf — eller muligvis er det i den senere —, at det er Biskoppen, som skal lede Forhandlingerne. Der staar i § 27: Ved Fremsendelsen af Uddraget af Ansøgningerne træffer Biskoppen Foranstaltning til et Møde af Pastoratets Menighedsraad og de paa Menighedsrådet valgte mindst 3 Uger og senest 4 Uger, efter at Uddraget er kommet Formanden i Hænde. At Tidsbestemmelsen overholdes, har jeg ikke noget imod, men jeg mener, at det tilkommer hverken Provst eller Biskop at bestemme Tiden for et saadant Møde, naar blot Tidsgrænsen overholdes. Det bør være Menighedsraadets Formand eller, hvis denne er bortflyttet, Næstformanden, som bestemmer dette. I § 28, hvor der staar: „Ved det af Biskoppen berammede Møde, der ledes af Biskoppen eller Provsten paa hans Vegne“, bør „Biskoppen“ og „Provsten“ absolut udgaa, de have intet der at gøre; det bør være saaledes, at det er Menighedsraadet som saadant og de Mænd, som ere valgte dertil, som alene afgøre, naar de ville holde Møde. En anden Ting er, om de kunde ønske, at enten Biskoppen eller Provsten var til Stede, saa skulde de nok sørge for at komme i Forbindelse med dem og faa dem med.

Afstemningsreglerne vil jeg gerne henstille til nøjere Overvejelse af den højtærede Minister og det Udvalg, der faar med Sagen at gøre. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed dvæle ved dem, men de forekomme mig ikke alle heldige. Jeg tør ikke sige det afgjort, thi jeg er ikke klar